

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 13ης Απριλίου 2005 *

Στην υπόθεση T-2/03,

Verein für Konsumenteninformation, με έδρα την Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον Α. Klauser, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους S. Rating και P. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζόμενης από την

Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, με έδρα τη Βιέννη, εκπροσωπούμενη από τον Η.-J. Niemeyer, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και από τις

Österreichische Volksbanken AG, με έδρα τη Βιέννη,

και

Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, με έδρα το Sankt Pölten (Αυστρία),

εκπροσωπούμενες από τους R. Roniger, A. Ablasser και W. Hemetsberger, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως D (2002) 330472 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με αίτηση προσβάσεως στον διοικητικό φάκελο της υποθέσεως COMP/36.571/D-1, Αυστριακές τράπεζες — «Lombard club»,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro και I. Labucka, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), καθορίζει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς που διέπουν το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των ως άνω οργάνων που προβλέπεται στο άρθρο 255 ΕΚ. Ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 3 Δεκεμβρίου 2001.

- 2 Η απόφαση 2001/937/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού (ΕΕ L 345, σ. 94), κατάργησε την απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ, της 8ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ L 46, σ. 58), με την οποία θεσπίστηκαν μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή του κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 1993, L 340, σ. 41, στο εξής: κώδικας συμπεριφοράς).
- 3 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001 ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

[...]

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]»

4 Το άρθρο 3 του κανονισμού 1049/2001 διατυπώνει τους εξής ορισμούς:

«Για το σκοπό του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

- α) “έγγραφο”: οποιοδήποτε περιεχόμενο ανεξάρτητα από το χρησιμοποιηθέν υπόθεμα (γραμμένο σε χαρτί ή αποθηκευμένο υπό ηλεκτρονική μορφή, ή με ηχητική, οπτική ή οπτικοακουστική εγγραφή) που αφορά τις πολιτικές, τις δράσεις και τις αποφάσεις αρμοδιότητας του θεσμικού οργάνου,

- β) “τρίτος”: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα εκτός του αρμόδιου θεσμικού οργάνου, περιλαμβανομένων των κρατών μελών, άλλων κοινοτικών ή εξωκοινοτικών θεσμών και φορέων και των τρίτων κρατών».

5 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, που αναφέρεται στις εξαιρέσεις από το ως άνω δικαίωμα προσβάσεως, ορίζει τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

[...]

β) της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

— των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

4. Στην περίπτωση εγγράφων τρίτων, το θεσμικό όργανο διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον μπορεί να εφαρμοσθεί η εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο θα δημοσιοποιηθεί ή όχι.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητούμενου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα [...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 6 Η Verein für Konsumenteninformation (στο εξής: VKI ή προσφεύγουσα) είναι ένωση καταναλωτών του αυστριακού δικαίου. Το αυστριακό δίκαιο, προκειμένου να διευκολύνει τη VKI στην αποστολή διασφάλισης των συμφερόντων των καταναλωτών, της αναγνωρίζει το δικαίωμα να προσφεύγει ενώπιον ορισμένων αυστριακών πολιτικών δικαστηρίων και να ζητεί την ικανοποίηση χρηματικών αξιώσεων των καταναλωτών τις οποίες αυτοί της έχουν προηγουμένως εκχωρήσει.

- 7 Με την απόφαση 2004/138/EK, της 11ης Ιουνίου 2002, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/36.571/D-1 — Αυστριακές τράπεζες — «Lombard Club») (ΕΕ 2004, L 56, σ. 1), η Επιτροπή έκρινε ότι οκτώ αυστριακές τράπεζες είχαν συμμετάσχει επί πολλά έτη σε συμφωνία συμπράξεως με το όνομα «Lombard club», εφαρμοζόμενη σε όλη σχεδόν την αυστριακή επικράτεια (στο εξής: απόφαση Lombard club). Κατά την Επιτροπή, στο πλαίσιο της συμφωνίας αυτής, οι εν λόγω τράπεζες καθόρισαν, μεταξύ άλλων, τα επιτόκια ορισμένων επενδύσεων και δανείων. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα συνολικού ύψους 124,26 εκατομμυρίων ευρώ στις τράπεζες αυτές, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η Bank für Arbeit und Wirtschaft AG (στο εξής: BAWAG), η Österreichische Volksbanken AG (στο εξής: ÖVAG) και η Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG (στο εξής: NÖ-Hypobank).
- 8 Η VKI διεξάγει σήμερα πολλούς δικαστικούς αγώνες κατά της BAWAG ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων. Στο πλαίσιο των αγώνων αυτών, η VKI ισχυρίζεται ότι, λόγω εσφαλμένης προσαρμογής των επιτοκίων των δανείων με κυμαινόμενο επιτόκιο που χορηγούσε η BAWAG, χρέωνε επί πολλά έτη στους πελάτες της υπέρογκους τόκους.
- 9 Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 2002, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να της επιτρέψει την πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο της αποφάσεως Lombard club (στο εξής: φάκελος Lombard club). Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η VKI ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι, προκειμένου να της επιδικασθούν οι αποζημιώσεις και τα διαφυγόντα κέρδη για λογαριασμό των καταναλωτών εξ ονόματος των οποίων ενεργούσε, έπρεπε να είναι σε θέση να προβάλει συγκεκριμένα επιχειρήματα όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της BAWAG από απόψεως δικαίου του ανταγωνισμού και τα αποτελέσματα της συμπεριφοράς αυτής. Η πρόσβαση στον φάκελο Lombard club θα της παρέχει σημαντική, αν όχι απαραίτητη, βοήθεια προς τούτο.
- 10 Με επιστολή της 3ης Ιουλίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε από τη VKI διευκρινίσεις σχετικές με την αίτησή της και, ειδικότερα, με τη νομική βάση της αιτήσεως αυτής. Απαντώντας με επιστολή της 8ης Ιουλίου 2002, η VKI διευκρίνισε ότι η αίτησή της

βασίζοταν μεταξύ άλλων στο άρθρο 255, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ στον κανονισμό 1049/2001, στις διατάξεις περί εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και στο άρθρο 42 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θεσπίστηκε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ C 364, σ. 1, στο εξής: Χάρτης των Θεμελιωδών δικαιωμάτων), καθώς και στα άρθρα 5 ΕΚ και 10 ΕΚ.

- 11 Στις 24 Ιουλίου 2002, κατά τη διάρκεια συναντήσεως με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι εκπρόσωποι της VKI πρότειναν να δεσμευθεί εγγράφως η προσφεύγουσα ότι θα χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που θα της παρέχονταν αποκλειστικώς για τους σκοπούς της στηρίξεως των δικαιωμάτων των καταναλωτών στο πλαίσιο των ένδικων διαδικασιών κατά της BAWAG στην Αυστρία.
- 12 Με επιστολή της 12ης Αυγούστου 2002, η VKI συμπλήρωσε την αίτησή της, επιβεβαιώνοντας ότι ήταν διατεθειμένη να δεσμευθεί όπως είχε προταθεί κατά τη συνάντηση της 24ης Ιουλίου 2002.
- 13 Με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της VKI στο σύνολό της, βάσει του κανονισμού 1049/2001.
- 14 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2002, η VKI υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, με την οποία επέμεινε στο αίτημά της, διευκρινίζοντας, όμως, ότι το ενδιαφέρον της δεν επικεντρωνόταν στα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής.
- 15 Στις 14 Οκτωβρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι έλαβε την ως άνω επιβεβαιωτική αίτηση και ότι, λόγω του αριθμού των εγγράφων που ζητήθηκαν, η προθεσμία για την επεξεργασία της αιτήσεώς της παρατεινόταν κατά δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες.

- 16 Στις 18 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση D (2002) 330472 σχετικά με αίτηση προσβάσεως στον διοικητικό φάκελο της υποθέσεως COMP/36.571/D-1, Αυστριακές τράπεζες — «Lombard club» (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Η προσβαλλομένη απόφαση επικύρωσε την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2002 περί απορρίψεως της αιτήσεως.
- 17 Με την προσβαλλομένη απόφαση, πρώτον, η Επιτροπή χώρισε τα έγγραφα του φακέλου Lombard club, εκτός από τα εσωτερικά έγγραφα, σε ένδεκα κατηγορίες. Ο εν λόγω φάκελος περιέχει, πέραν των εσωτερικών εγγράφων, περισσότερες από 47 000 σελίδες.
- 18 Δεύτερον, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους, κατά την άποψή της, καθεμία από τις ως άνω κατηγορίες καλυπτόταν από μία ή περισσότερες προβλεπόμενες από τον κανονισμό 1049/2001 εξαιρέσεις.
- 19 Τρίτον, η Επιτροπή έκρινε ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες η εφαρμογή ορισμένων εξαιρέσεων καθιστούσε αναγκαία τη στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων, η VKI δεν είχε αποδείξει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη ζητούμενη πρόσβαση.
- 20 Τέταρτον, η Επιτροπή απαρίθμησε τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή στην προκειμένη περίπτωση η μερική πρόσβαση. Κατά την Επιτροπή, η λεπτομερής εξέταση κάθε εγγράφου, αναγκαία για την ενδεχόμενη παροχή μερικής προσβάσεως, θα σήμαινε για την ίδια υπερβολικό και δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας.
- 21 Πέμπτον, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία η διαβούλευση με τους τρίτους εν όψει ενδεχόμενης προσβάσεως στα έγγραφα που είχαν συντάξει, καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001, ήταν σαφές ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθούν.

- 22 Η Επιτροπή κατέληξε με την προσβαλλομένη απόφαση ότι η αίτηση προσβάσεως έπρεπε να απορριφθεί στο σύνολό της.

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιανουαρίου 2003, η VKI άσκησε προσφυγή για την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα, ζήτησε την εκδίκαση της προσφυγής με ταχεία διαδικασία, κατά το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 24 Με χωριστή αίτηση που κατέθεσε στις 8 Ιανουαρίου 2003, η VKI ζήτησε την παροχή του ευεργετήματος της πενίας.
- 25 Στις 20 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως εκδίκασεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία.
- 26 Το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου, στο οποίο ανατέθηκε η υπόθεση με απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2003, απέρριψε την αίτηση εκδίκασεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία με την από 28 Ιανουαρίου 2003 απόφασή του, η οποία επιδόθηκε την επόμενη ημέρα στην προσφεύγουσα.
- 27 Στις 18 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος της πενίας.

- 28 Στις 10 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.
- 29 Η αίτηση της προσφεύγουσας για την παροχή του ευεργετήματος της πενίας απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 2003.
- 30 Με επιστολή της 1ης Απριλίου 2003, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από την κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.
- 31 Στις 15 Απριλίου 2003, η BAWAG υπέβαλε αίτηση παρεμβάσεως προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Το Βασίλειο της Σουηδίας και η Φινλανδική Δημοκρατία ζήτησαν, στις 16 και 25 Απριλίου 2003 αντιστοίχως, να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων της VKI. Τέλος, στις 29 Απριλίου 2003, η ÖVAG και η NÖ-Hypobank ζήτησαν από κοινού να παρέμβουν προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 32 Με διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 1ης Αυγούστου 2003, έγινε δεκτή η αίτηση παρεμβάσεως της Φινλανδικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σουηδίας προς υποστήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας. Με την ίδια διάταξη, έγινε δεκτή η αίτηση παρεμβάσεως της BAWAG, αφενός, και των ÖVAG και NÖ-Hypobank, αφετέρου, προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 33 Επειδή οι ως άνω αιτήσεις κατατέθηκαν εντός της προθεσμίας του άρθρου 115, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ανακοινώθηκαν στους παρεμβαίνοντες όλα τα έγγραφα της διαδικασίας που είχαν επιδοθεί στους διαδίκους, κατά το άρθρο 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 34 Η Φινλανδική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας κατέθεσαν, στις 10 και στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 αντιστοίχως, έγγραφα παραιτήσεως από την παρέμβασή τους.
- 35 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2003, η BAWAG, αφενός, και η ÖVAG και η NÖ-Hyrobank, αφετέρου, κατέθεσαν υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 36 Επειδή η VKI και η Επιτροπή δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων που κατέθεσαν η Φινλανδική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος διέγραψε, με διάταξη της 6ης Νοεμβρίου 2003, από την κρινομένη υπόθεση τις παρεμβάσεις των ως άνω παρεμβάντων και διέταξε τη VKI και την Επιτροπή να φέρουν οι ίδιες τα σχετικά με τις παρεμβάσεις αυτές έξοδά τους.
- 37 Στις 14 Νοεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, ενώ οι σχετικές παρατηρήσεις της Επιτροπής κατατέθηκαν στις 11 Νοεμβρίου 2003.
- 38 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας και μετά από πρόταση του πρώτου τμήματος, το Πρωτοδικείο, αφού άκουσε τους διαδίκους κατά το άρθρο 51 του ίδιου Κανονισμού, αποφάσισε να παραπέμψει την υπόθεση στο πενταμελές τμήμα.
- 39 Αφού έλαβε υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, απηύθυνε ερωτήσεις στην Επιτροπή και στις παρεμβαίνουσες.

- 40 Στις 6 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες απάντησαν εγγράφως στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.
- 41 Οι διάδικοι εξέθεσαν προφορικώς τις απόψεις τους και τις απαντήσεις στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την προφορική διαδικασία της 28ης Σεπτεμβρίου 2004.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 42 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
  - να διατάξει την προσκόμιση του επίδικου φακέλου και να τον εξετάσει προκειμένου να αναγνωριστεί το βάσιμο των αιτημάτων της VKI·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 43 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

44 Η ΒΑWΑG, υποστηρίζοντας την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

45 Τέλος, η ÖVAG και η NÖ-Hyrobank, υποστηρίζοντας την Επιτροπή, ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του πλαισίου της διαφοράς και επί του παραδεκτού ορισμένων επιχειρημάτων των παρεμβαίνουσών

46 Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση βάσει του κανονισμού 1049/2001.

- 47 Εξάλλου, η προσφυγή της VKI βασίζεται κατ' ουσίαν σε έξι λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η VKI υποστηρίζει ότι είναι άρνηση της προσβάσεως στο σύνολο ενός διοικητικού φακέλου, χωρίς να έχει προηγηθεί συγκεκριμένη εξέταση καθενός από τα στοιχεία του, είναι αντίθετη προς το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα και, ειδικότερα, προς τον κανονισμό 1049/2001. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η VKI προβάλλει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε ή ερμήνευσε εσφαλμένως πολλές από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η VKI υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρανόμως έκρινε ότι η στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων δεν έκλινε υπέρ της δημοσιοποίησεως του διοικητικού φακέλου τον οποίο αφορούσε η αίτησή της. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η VKI υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να της επιτρέψει μερική τουλάχιστον πρόσβαση στον φάκελο. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η VKI υποστηρίζει ότι η παράλειψη διαβουλεύσεως με τις τράπεζες που συνέταξαν ορισμένα από τα έγγραφα αποτελεί παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001. Τέλος, με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα καταγγέλλει παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 255 ΕΚ, του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και των άρθρων 5 ΕΚ και 10 ΕΚ.
- 48 Με τα υπομνήματα παρεμβάσεως που κατέθεσαν αντιστοίχως η BAWAG, αφενός, και οι ÖVAG και NÖ-Hyrobank, αφετέρου, προέβαλαν διάφορα επιχειρήματα (στο εξής: συμπληρωματικά επιχειρήματα) με σκοπό να αποδείξουν, πρώτον, ότι ο κανονισμός 1049/2001 εφαρμόζεται αποκλειστικώς στα έγγραφα που προσκομίζονται κατά τη διάρκεια της κοινοτικής νομοθετικής διαδικασίας, δεύτερον, ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν υποθέσεις ανταγωνισμού διεπόταν, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, αποκλειστικώς από τον κανονισμό 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), τρίτον, ότι οι ενώσεις με καθεστώς νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου δεν έχουν δικαίωμα προσβάσεως κατά τον κανονισμό 1049/2001, τέταρτον, ότι η αίτηση προσβάσεως της VKI δεν είχε υποβληθεί νομοτύπως κατά τον κανονισμό 1049/2001, πέμπτον, ότι ο κανονισμός 1049/2001 είναι αντίθετος προς το άρθρο 255 ΕΚ, καθόσον επιτρέπει την πρόσβαση στα έγγραφα που προέρχονται από τρίτους και, έκτον, ότι ο εν λόγω κανονισμός μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στα έγγραφα που περιήλθαν στην κατοχή των κοινοτικών οργάνων μετά την έναρξη ισχύος του, ήτοι από τις 3 Δεκεμβρίου 2001 και εφεξής.
- 49 Τα συμπληρωματικά επιχειρήματα αποσκοπούν, επομένως, στο να αποδειχθεί είτε ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν ήταν εφαρμοστέος στην υπό κρίση υπόθεση είτε ότι εφαρμόστηκε εσφαλμένως από την Επιτροπή είτε ότι αποτελεί παράνομη νομική βάση για την προσβαλλομένη απόφαση.

- 50 Κατά συνέπεια, αν το Πρωτοδικείο δεχόταν ένα ή περισσότερα από τα συμπληρωματικά επιχειρήματα, θα οδηγούνταν στην αναγνώριση του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ωστόσο, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι επιτρέπεται στις παρεμβαίνουσες να παρέμβουν στην παρούσα υπόθεση προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής και ότι η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της προσφυγής ακυρώσεως.
- 51 Στις ερωτήσεις που τους τέθηκαν γραπτώς και κατά την προφορική συζήτηση σχετικά με τη συμβατότητα των συμπληρωματικών επιχειρημάτων με τα αιτήματα προς υποστήριξη των οποίων παρεμβαίνουν, οι παρεμβαίνουσες απάντησαν ότι, κατά τη νομολογία, ο παρεμβαίνων μπορεί να διατυπώσει επιχειρήματα διαφορετικά από τα επιχειρήματα του διαδίκου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 1961, 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg κατά Ανωτάτης Αρχής*, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 547, και του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-228/99 και T-233/99, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. II-435, σημείο 145).
- 52 Εντούτοις, κατά το άρθρο 40, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται και στο Πρωτοδικείο, δυνάμει του άρθρου 53 του ίδιου Οργανισμού, η παρέμβαση δύναται να έχει ως αντικείμενο μόνον την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παρεμβαίνων αποδέχεται τη δίκη στο στάδιο που αυτή βρίσκεται κατά τον χρόνο της παρεμβάσεώς του. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, δεν απαγορεύεται μεν η προβολή από τον παρεμβαίνοντα επιχειρημάτων διαφορετικών από αυτά του υπέρ ου η παρέμβαση διαδίκου, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι δεν τροποποιούν το πλαίσιο της διαφοράς (βλ., ενδεικτικώς, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-245/92 P, *Chemie Linz κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. I-4643, σημείο 32, και της 8ης Ιανουαρίου 2002, C-248/99 P, *Γαλλία κατά Monsanto και Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. I-1, σημείο 56, καθώς και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Απριλίου 2003, T-119/02, *Royal Philips Electronics κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. II-1433, σκέψεις 203 και 212).
- 53 Στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι, αφενός, αν θεωρηθούν βάσιμα, τα συμπληρωματικά επιχειρήματα επιτρέπουν να αναγνωρισθεί το παράνομο της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, τα αιτήματα της Επιτροπής αποσκο-

πούν στην απόρριψη της προσφυγής ακυρώσεως και δεν υποστηρίζονται από ισχυρισμούς που επιδιώκουν την αναγνώριση του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η εξέταση των συμπληρωματικών επιχειρημάτων θα είχε ως αποτέλεσμα την τροποποίηση του πλαισίου της διαφοράς όπως ορίζεται στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα αντικρούσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995, Τ-447/93 έως Τ-449/93, ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. ΙΙ-1971, σκέψη 122, και της 24ης Οκτωβρίου 1997, Τ-243/94, British Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. ΙΙ-1887, σκέψεις 72 και 73).

- 54 Επιπλέον, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία των παρεμβαίνουσών προς απόδειξη του ότι με τα συμπληρωματικά επιχειρήματα υποστηρίζονται, κατ' ουσίαν, τα αιτήματα της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα έγγραφα. Πράγματι, αφενός, στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, η Επιτροπή δεν ζήτησε να απορριφθεί η αίτηση προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα ανεξαρτήτως των λόγων της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά μόνο να απορριφθεί η προσφυγή ακυρώσεως. Αφετέρου, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο, στα πλαίσια του ελέγχου νομιμότητας που διεξάγει, να υποκαθιστά την Επιτροπή κατά την εξέταση του αν η αίτηση προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα πρέπει να απορριφθεί για λόγους πέραν των αναφερομένων στην προσβαλλομένη απόφαση.
- 55 Επομένως, τα συμπληρωματικά επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράλειψη συγκεκριμένης εξετάσεως των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων και επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την προσβολή του δικαιώματος μερικής προσβάσεως

- 56 Είναι σκόπιμο να εξεταστούν κατ' αρχάς και από κοινού ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επιχειρήματα των διαδίκων

— Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράλειψη συγκεκριμένης εξετάσεως των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων

- 57 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η VKI υποστηρίζει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή, κατά παράβαση του κανονισμού 1049/2001, εξείρεσε από το δικαίωμα προσβάσεως το σύνολο του φακέλου Lombard club, χωρίς ωστόσο να προβεί σε συγκεκριμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα που περιέχονται στον φάκελο αυτόν. Ωστόσο, μόνο συγκεκριμένες περιστάσεις σχετικές με ορισμένα έγγραφα θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν εξείρεση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα αυτά.
- 58 Σε απάντηση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, σημασία δεν έχει το αν αρνήθηκε την πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στην αίτηση, αλλά μόνον το αν αιτιολόγησε ορθώς την άρνησή της σε σχέση με όλα αυτά τα έγγραφα. Στην υπό κρίση υπόθεση, ωστόσο, η Επιτροπή δεν εξείρεσε το σύνολο του φακέλου Lombard club από το δικαίωμα προσβάσεως, αλλά, αντιθέτως, εξήγησε γιατί οι λόγοι αρνήσεως της προσβάσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 απαγορεύουν τη δημοσιοποίηση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον εν λόγω φάκελο.
- 59 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η άρνηση της προσβάσεως σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων χωρίς εξέταση καθενός από τα περιλαμβανόμενα σε αυτές έγγραφα δεν αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, εφόσον αναφέρονται οι λόγοι αρνήσεως της Επιτροπής για κάθε κατηγορία, όπως στην υπό κρίση υπόθεση. Το Πρωτοδικείο έχει κρίνει ρητώς ότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να χωρίζει έναν φάκελο σε κατηγορίες και στη συνέχεια να αρνηθεί την πρόσβαση στο σύνολό τους, υπό την προϋπόθεση ότι αναφέρει τους λόγους της αρνήσεώς της (απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1997, T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-313, σκέψη 64).

- 60 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι δεν προέβη σε εξέταση των διαφόρων εγγράφων και των τμημάτων των εγγράφων που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες αυτές, διότι η απαιτούμενη για ένα τέτοιο εγχείρημα προσπάθεια θα ήταν δυσανάλογα μεγάλη.

— Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την προσβολή του δικαιώματος μερικής προσβάσεως

- 61 Η VKI υποστηρίζει ότι η καθολική άρνηση προσβάσεως στον φάκελο θα ήταν δικαιολογημένη μόνον εάν το σύνολο των εγγράφων που αυτός περιλαμβάνει καλυπτόταν από μία τουλάχιστον από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001. Επειδή δεν έχει διαπιστωθεί η συνδρομή της προϋποθέσεως αυτής στην παρούσα υπόθεση, έπρεπε να επιτραπεί στην προσφεύγουσα τουλάχιστον μερική πρόσβαση. Η «σεβαστή» μέριμνα της Επιτροπής να περιορίσει τον φόρτο εργασίας της δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκμηδένιση των ελπίδων των καταναλωτών για αποκατάσταση των ζημιών που υπέστησαν εξαιτίας μιας συμφωνίας συμπράξεως.
- 62 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα αυτά. Παραδέχεται ότι η νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου αναγνωρίζει την ύπαρξη δικαιώματος μερικής προσβάσεως στα έγγραφα. Εντούτοις, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η πρόσβαση αυτή μπορεί να μην επιτραπεί αν συνεπάγεται δυσανάλογα μεγάλη προσπάθεια για το οικείο κοινοτικό όργανο.
- 63 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απαιτούμενη σχετικώς προσπάθεια για ένα φάκελο άνω των 47 000 σελίδων θα ήταν κατ' ανάγκη δυσανάλογα μεγάλη. Και αυτό διότι, αφενός, ο αριθμός των εγγράφων που θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν θα ήταν πολύ μεγάλος σε κάθε κατηγορία, και, αφετέρου, τα έγγραφα αυτά θα ήταν προφανώς άχρηστα. Δεδομένου ότι τα έγγραφα είναι ταξινομημένα στον φάκελο κατά χρονολογική σειρά, κάθε μερική πρόσβαση θα συνεπαγόταν εξέταση του συνόλου του φακέλου. Εξάλλου, το έργο της καταρτίσεως πίνακα περιεχομένων για το σύνολο του φακέλου θα ήταν, λαμβανομένων υπόψη των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, εξίσου υπερμέτρως επαχθές με τη μερική πρόσβαση. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι μόνος ο υπερμέτρως επαχθής χαρακτήρας της απαιτούμενης προσπάθειας δεν αποτελεί λόγο αρνήσεως. Εντούτοις, όταν από την

εξέταση των αυστηρώς καθορισμένων κατηγοριών των εγγράφων προκύπτει ότι η πρόσβαση δεν πρέπει να επιτραπεί, δεν δικαιολογείται επιπλέον εξέταση κάθε εγγράφου εντός της αντίστοιχης κατηγορίας.

- 64 Η BAWAG, καθώς και οι ÖVAG και NÖ-Hyrobank υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα της Επιτροπής. Διευκρινίζουν ότι σε περίπτωση που ο αιτών την πρόσβαση έχει εκφράσει ρητώς το ενδιαφέρον του στην αίτησή του, είναι υπερμέτρως επαχθές να απαιτείται από το όργανο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αυτή να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στα έγγραφα που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της αιτήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 65 Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκεκριμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα που συναποτελούν τον φάκελο Lombard club. Κατά την προφορική διαδικασία, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι, σε απάντηση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως της προσφεύγουσας, χώρισε τον φάκελο Lombard club, εκτός των εσωτερικών εγγράφων, σε ένδεκα διαφορετικές κατηγορίες εγγράφων, χωρίς όμως να εξετάσει καθένα από αυτά. Επιπλέον, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι, αφού καθόρισε τις εν λόγω κατηγορίες, η Επιτροπή έκρινε ότι «σε κάθε κατηγορία εγγράφων εφαρμόζοντα[ν] μία ή περισσότερες εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, ενώ κανένα υπερισχύον δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογεί τη δημοσιοποίησή τους». Στη συνέχεια, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, «για λόγους αναλογικότητας, δεν θεω[ρούνταν] αναγκαία ούτε χρήσιμη μία εξέταση των εγγράφων που θα υπερέβαινε το πλαίσιο των προαναφερθεισών κατηγοριών». Η Επιτροπή υποστήριξε επίσης «επικουρικώς» ότι η δημοσίευση της αποφάσεως Lombard club αρκούσε για τη «διασφάλιση» των συμφερόντων της προσφεύγουσας.
- 66 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή όφειλε κατ' αρχήν να προβεί σε συγκεκριμένη και επιμέρους εξέταση των εγγράφων που αναφέρονται στην εν λόγω αίτηση και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σε ποιο βαθμό αυτή η υποχρέωση εξετάσεως μπορούσε να μετριαστεί από ορισμένες εξαιρέσεις, συνδεδεμένες, ιδίως, με τον φόρτο εργασίας που θα συνεπαγόταν η εξέταση αυτή.

— Επί της υποχρέωσης συγκεκριμένης και επιμέρους εξετάσεως

- 67 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001 καθορίζει την αρχή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων. Το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εισάγει διάφορες εξαιρέσεις στο δικαίωμα προσβάσεως. Τέλος, τα άρθρα 6 έως 8 του κανονισμού 1049/2001 καθορίζουν τις διατυπώσεις στις οποίες πρέπει να υπόκειται η επεξεργασία της αιτήσεως προσβάσεως.
- 68 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το κοινοτικό όργανο προς το οποίο απευθύνεται μία αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001 υποχρεούται να εξετάσει και να απαντήσει στην αίτηση αυτή και, ειδικότερα, να προσδιορίσει αν στα εν λόγω έγγραφα εφαρμόζεται κάποια από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του ως άνω κανονισμού.
- 69 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, η εξέταση που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα. Πράγματι, αφενός, το γεγονός και μόνον ότι ένα έγγραφο αφορά συμφέρον που προστατεύεται από εξαίρεση δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2000, T-20/99, Denkvit Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3011, σκέψη 45). Μία τέτοια εφαρμογή μπορεί, κατ' αρχήν, να δικαιολογηθεί μόνο στην περίπτωση που το κοινοτικό όργανο έχει προηγουμένως εκτιμήσει, πρώτον, ότι η πρόσβαση στο έγγραφο θα έθιγε κατά τρόπο συγκεκριμένο και πραγματικό το προστατευόμενο συμφέρον και, δεύτερον, στις περιπτώσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001, ότι δεν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εν λόγω εγγράφου. Αφετέρου, ο κίνδυνος προσβολής του προστατευόμενου συμφέροντος πρέπει να μπορεί να προβλεφθεί ευλόγως και να μην είναι καθαρά υποθετικός (βλ., υπ' αυτή την έννοια, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2002, T-211/00, *Kuijer* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-485, σκέψη 56, στο εξής: απόφαση *Kuijer* II). Κατά συνέπεια, η εξέταση στην οποία πρέπει να προβαίνει το κοινοτικό όργανο προκειμένου να εφαρμόσει μια εξαίρεση πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο συγκεκριμένο και να προκύπτει από την αιτιολογία της αποφάσεως [βλ., υπ' αυτή την έννοια, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2000, T-188/98, *Kuijer* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1959, σκέψη 38 (στο εξής: απόφαση *Kuijer* I), και της 19ης Ιουλίου 1999, T-14/98, *Hautala* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2489, σκέψη 67)].

- 70 Η συγκεκριμένη αυτή εξέταση πρέπει, εξάλλου, να πραγματοποιείται για κάθε έγγραφο που περιλαμβάνεται στην αίτηση. Πράγματι, στον κανονισμό 1049/2001 αναφέρεται ότι όλες οι εξαιρέσεις που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου του 4 πρέπει να εφαρμόζονται σε «ένα έγγραφο».
- 71 Η αναγκαιότητα μιας τέτοιας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης, αντί μιας γενικής και αφηρημένης εξετάσεως, επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από τη νομολογία περί εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς.
- 72 Πράγματι, αφενός ο κώδικας συμπεριφοράς, του οποίου οι αρχές έχουν περιληφθεί εν μέρει στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, περιελάμβανε μια πρώτη κατηγορία εξαιρέσεων που υποχρέωναν τα κοινοτικά όργανα να αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο όταν η δημοσιοποίησή του «είναι δυνατόν να αποβεί εις βάρος» των προστατευόμενων με τις εξαιρέσεις αυτές συμφερόντων. Το Πρωτοδικείο έχει κρίνει επανειλημμένως ότι από τη χρησιμοποίηση της εκφράσεως «είναι δυνατόν» προκύπτει ότι η Επιτροπή, πριν αποφανθεί επί αιτήματος προσβάσεως σε έγγραφα, υποχρεούται να εξετάσει «για κάθε έγγραφο που της ζητείται έναντι των πληροφοριών που διαθέτει» αν η δημοσιοποίησή του μπορεί πράγματι να θίξει κάποιο από τα συμφέροντα που προστατεύονται από την πρώτη κατηγορία εξαιρέσεων (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 1998, T-124/96, Interporc κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-231, σκέψη 52, και της 12ης Οκτωβρίου 2000, T-123/99, JT's Corporation κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3269, σκέψη 64). Λαμβανομένου υπόψη ότι και στις παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 χρησιμοποιείται διατύπωση που εκφράζει ενδεχόμενο, η νομολογία που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του κώδικα συμπεριφοράς μπορεί να εφαρμοστεί αναλόγως στον κανονισμό 1049/2001. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ένα κοινοτικό όργανο υποχρεούται να αξιολογεί κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο την εφαρμογή των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως σε καθένα από τα διαλαμβανόμενα σε μια αίτηση έγγραφα.
- 73 Αφενός, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, το Πρωτοδικείο έχει πράγματι κρίνει, κατ' ουσίαν, με την απόφασή του WWF UK κατά Επιτροπής (παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 59, σκέψη 64), ότι ένα κοινοτικό όργανο υποχρεούται να αναφέρει, τουλάχιστον κατά κατηγορία εγγράφων, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι τα διαλαμβανόμενα στην προς αυτήν αίτηση έγγραφα συνδέονται με μια κατηγορία πληροφοριών που καλύπτονται από εξαίρεση. Εντούτοις, ανεξαρτήτως του αν η

σκέψη στην οποία βασίζεται η Επιτροπή θέτει απλώς έναν κανόνα αιτιολογήσεως, μία συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση είναι εν πάση περιπτώσει αναγκαία, καθόσον, ακόμη και όταν είναι σαφές ότι μία αίτηση προσβάσεως αφορά έγγραφα που καλύπτονται από εξαίρεση, μόνο μία τέτοια εξέταση επιτρέπει στο κοινοτικό όργανο να αξιολογήσει τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Εξάλλου, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς, το Πρωτοδικείο έχει απορρίψει ως ανεπαρκή την αξιολόγηση εγγράφων ανά κατηγορία και όχι σε σχέση με τα συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχουν τα εν λόγω έγγραφα, καθόσον η απαιτούμενη εκ μέρους του κοινοτικού οργάνου εξέταση πρέπει να του επιτρέπει να αξιολογήσει συγκεκριμένα αν η επικαλούμενη εξαίρεση έχει πράγματι εφαρμογή σε όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στα εν λόγω έγγραφα (απόφαση *JT's Corporation* κατά Επιτροπής, παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 72, σκέψη 46).

74. Επιβάλλεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι ένα κοινοτικό όργανο υποχρεούται, κατ' αρχήν, να προβαίνει σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη αξιολόγηση του περιεχομένου των εγγράφων που διαλαμβάνονται σε αίτηση που του απευθύνεται βάσει του κανονισμού 1049/2001.

75. Η λύση αυτή επί της αρχής δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι μία τέτοια εξέταση απαιτείται σε όλες τις περιπτώσεις. Πράγματι, εφόσον η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση στην οποία οφείλει κατ' αρχήν να προβαίνει το κοινοτικό όργανο προκειμένου να απαντήσει σε αίτηση προσβάσεως που του υποβλήθηκε βάσει του κανονισμού 1049/2001 αποσκοπεί στο να δώσει τη δυνατότητα στο εν λόγω κοινοτικό όργανο, αφενός, να αξιολογήσει σε ποιο βαθμό είναι εφαρμοστέα κάποια εξαίρεση στο δικαίωμα προσβάσεως και, αφετέρου, στο να αξιολογήσει τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως, η εξέταση αυτή μπορεί να μην είναι αναγκαία όταν, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, είναι προφανές ότι η πρόσβαση πρέπει ή δεν πρέπει να επιτραπεί. Αυτό θα μπορούσε να ισχύει, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση που ορισμένα έγγραφα καλύπτονται προφανώς στο σύνολό τους από εξαίρεση είτε, αντιστρόφως, είναι προφανώς προσβάσιμα στο σύνολό τους είτε, τέλος, έχουν αποτελέσει στο παρελθόν αντικείμενο συγκεκριμένης και εξατομικευμένης αξιολογήσεως από την Επιτροπή υπό παρόμοιες συνθήκες.

- 76 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή στήριξε την προσβαλλομένη απόφαση σε γενική ανά κατηγορία εξέταση των εγγράφων του φακέλου Lombard club. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των διαλαμβανόμενων στην αίτηση προσβάσεως εγγράφων προκειμένου να αξιολογήσει την εφαρμογή των προβαλλόμενων εξαιρέσεων ή τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως.
- 77 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν η αίτηση της προσφεύγουσας αφορούσε έγγραφα για τα οποία, λόγω των περιστάσεων της υποθέσεως, δεν ήταν αναγκαία τέτοια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση.
- 78 Η Επιτροπή θεώρησε, συναφώς, με την προσβαλλομένη απόφαση, ότι τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση της προσφεύγουσας έγγραφα ενέπιπταν σε τέσσερις διαφορετικές εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως.
- 79 Η πρώτη από τις εξαιρέσεις που επικαλείται η Επιτροπή αφορά την προστασία του σκοπού επιθεωρήσεως που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή αιτιολόγησε την εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής στηριζόμενη, κατ' ουσίαν, σε δύο στοιχεία.
- 80 Πρώτον, κατά την Επιτροπή, η απόφαση Lombard club αποτελεί αντικείμενο πολλών προσφυγών ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου που εξακολουθούν να εκκρεμούν και επί των οποίων δεν έχει ακόμη εκδοθεί απόφαση. Κατά συνέπεια, η πρόσβαση τρίτων στα έγγραφα αυτά θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος της νέας εκτιμήσεως που θα μπορούσε να γίνει σε περίπτωση ακυρώσεως και θα μπορούσε να οδηγήσει τους προσφεύγοντες να προβάλουν με τις προσφυγές αυτές ορισμένους νομικούς ισχυρισμούς.

- 81 Δεύτερον, κατά την Επιτροπή, ένας μεγάλος αριθμός των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο έχουν κοινοποιηθεί από τις επιχειρήσεις εις βάρος των οποίων επιβλήθηκαν κυρώσεις με την απόφαση Lombard club, είτε δυνάμει της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4), η οποία ήταν εφαρμοστέα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, είτε στο πλαίσιο των αιτήσεων παροχής πληροφοριών ή ελέγχου βάσει των άρθρων 11 και 14 του κανονισμού 17. Κατά συνέπεια, η αναγνώριση σε τρίτους της δυνατότητας προσβάσεως στα έγγραφα αυτά θα αποθάρρυνε τις επιχειρήσεις από τη συνεργασία με την Επιτροπή και θα έβλαπτε, ενδεχομένως, τις δραστηριότητές της επιθεωρήσεως και έρευνας σε μελλοντικές υποθέσεις. Το ίδιο σκεπτικό ισχύει και για τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τρίτους.
- 82 Εντούτοις, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να διατυπώσει τόσο γενικό συμπέρασμα για το σύνολο του φακέλου Lombard club χωρίς, προηγουμένως, να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων που τον συναποτελούν.
- 83 Πράγματι, κατ' αρχάς, από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε συγκεκριμένα ότι κάθε διαλαμβανόμενο στην αίτηση έγγραφο περιλαμβανόταν πράγματι σε μια από τις ένδεκα διαμορφωθείσες κατηγορίες. Αντιθέτως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία επιβεβαιώθηκε από την Επιτροπή κατά την προφορική διαδικασία, δηλώνει ότι, τουλάχιστον εν μέρει, η Επιτροπή προέβη στην κατανομή αυτή κατά τρόπο αφηρημένο. Προφανώς, η Επιτροπή ενήργησε βασιζόμενη μάλλον στην ιδέα που είχε σχηματίσει για το περιεχόμενο των εγγράφων του φακέλου Lombard club, παρά σε πραγματική εξέταση. Ως εκ τούτου, η ως άνω κατηγοριοποίηση παραμένει κατά προσέγγιση, τόσο από άποψη διερευνήσεως όσο και από άποψη ακριβείας.
- 84 Εν συνεχεία, τα επιχειρήματα που εκθέτει η Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφαση, όπως και με το υπόμνημα αντικρούσεως, παραμένουν αόριστα και γενικά. Ελλείψει εξατομικευμένης εξετάσεως, ήτοι εξετάσεως εγγράφου προς

έγγραφο, τα επιχειρήματα αυτά δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί με επαρκή βεβαιότητα και εξακριβωμένα ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής, αν υποτεθεί ότι είναι κατ' αρχήν βάσιμη, μπορεί να εφαρμοστεί στο σύνολο των εγγράφων του φακέλου Lombard club. Οι φόβοι που εκφράζει η Επιτροπή παραμένουν απλοί ισχυρισμοί και είναι, ως εκ τούτου, υπερβολικά υποθετικοί.

- 85 Πράγματι, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι το σύνολο των διαλαμβανομένων στην αίτηση εγγράφων καλύπτεται σαφώς από την προβαλλόμενη εξαίρεση. Στο σημείο 1 της προσβαλλομένης απόφασης, η ίδια η Επιτροπή σημειώνει ότι «η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, εφαρμόζεται σε μεγάλο βαθμό σε ορισμένα έγγραφα, ακόμη και στο σύνολο των κατηγοριών».
- 86 Βεβαίως, στον πίνακα που επισυνήψε στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή αναφέρει ότι, κατά την άποψή της, η προβαλλόμενη εξαίρεση εφαρμόζεται στο σύνολο των περιλαμβανομένων στον φάκελο εγγράφων. Εντούτοις, όπως προκύπτει από τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη επιχειρήματα, ο πίνακας αυτός αντιφάσκει προς την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης.
- 87 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δεν προκύπτει ότι καθένα από τα έγγραφα που απαρτίζουν τον φάκελο Lombard club, εξεταζόμενο ξεχωριστά, καλύπτεται στο σύνολό του από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Πράγματι, δεν είναι πιθανό ότι η δημοσιοποίηση όλων των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε αυτά θα απέβαινε εις βάρος του σκοπού επιθεωρήσεως και έρευνας της Επιτροπής.
- 88 Επομένως, η έλλειψη συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των διαλαμβανομένων στην αίτηση της προσφεύγουσας εγγράφων δεν δικαιολογείται όσον αφορά τα έγγραφα που υποτίθεται ότι καλύπτονται από την πρώτη εξαίρεση που επικαλείται η Επιτροπή.

- 89 Η ίδια διαπίστωση επιβάλλεται και όσον αφορά τα έγγραφα που καλύπτονται, κατά την προσβαλλομένη απόφαση, από τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη εξαίρεση. Οι εξαιρέσεις αυτές σχετίζονται με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων (άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001), των δικαστικών διαδικασιών (άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση) και της ιδιωτική ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου (άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β'). Από τα σημεία 2, 3, 10, 12 και 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, κατά την Επιτροπή, οι εξαιρέσεις αυτές αφορούν ένα μόνο μέρος των διαλαμβανομένων στην αίτηση εγγράφων. Μεταξύ άλλων, στο σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναφέρει ότι «είναι πιθανό ένα μεγάλο μέρος των εγγράφων που συνέταξαν οι εν λόγω τράπεζες ή τρίτοι να περιέχει και πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα έθιγε, ενδεχομένως, την ιδιωτική ζωή και την ακεραιότητα του ατόμου».
- 90 Από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει, επομένως, ότι οι εξαιρέσεις που επικαλείται η Επιτροπή δεν αφορούν αναγκάως το σύνολο του φακέλου Lombard club και ότι, ακόμη και στην περίπτωση των εγγράφων που ενδεχομένως να καλύπτονται από αυτές, αφορούν ορισμένα μόνο χωρία τους.
- 91 Τέλος, οι παρεμβαίνουσες επικαλούνται την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001. Υποστηρίζουν ότι η απόφαση Lombard club υπήρξε αντικείμενο πολλών προσφυγών ακυρώσεως και ότι, επομένως, δεν αποτελεί ακόμη απόφαση που «έχει ληφθεί» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, γεγονός που δικαιολογεί άρνηση της προσβάσεως στο σύνολό της. Εντούτοις, δεδομένου ότι η εξαίρεση αυτή δεν προβλήθηκε από την Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφαση, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει το εν λόγω κοινοτικό όργανο κατά την εξέταση του αν η ως άνω εξαίρεση εφαρμόζεται στα διαλαμβανόμενα στην αίτηση έγγραφα.
- 92 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορούσε, κατ' αρχήν, να παραλείψει τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση έγγραφα προκειμένου να αξιολογήσει την εφαρμογή των εξαιρέσεων ή τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως.

93 Ωστόσο, εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση η Επιτροπή απέστη τέτοιας εξετάσεως, πρέπει να εξεταστεί αν ένα κοινοτικό όργανο δικαιούται να δικαιολογήσει μια καθολική άρνηση προσβάσεως λόγω του σημαντικότητας του φόρτου εργασίας που θα συνεπαγόταν, κατά την άποψή του, η εξέταση αυτή.

— Επί της εφαρμογής εξαιρέσεως σχετικής με τον φόρτο εργασίας που απαιτείται για τη διεξαγωγή συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως

94 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, «[σ]την περίπτωση αίτησης που αφορά πολύ ογκώδη έγγραφα ή πολύ μεγάλο αριθμό εγγράφων, το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο μπορεί να συνεννοηθεί ανεπισήμως, με τον αιτούντα, για να βρεθεί μία λογική λύση».

95 Στην προκειμένη περίπτωση, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα και η Επιτροπή συναντήθηκαν στις 24 Ιουλίου 2002, αλλά ότι η συνάντηση αυτή και οι επαφές που ακολούθησαν δεν κατέληξαν στην εξεύρεση λύσεως.

96 Ο κανονισμός 1049/2001 δεν περιέχει καμιά διάταξη που να επιτρέπει ρητώς στο κοινοτικό όργανο, σε περίπτωση μη εξευρέσεως λογικής λύσεως με τον αιτούντα, να περιορίζει την έκταση της εξετάσεως που υποχρεούται κανονικά να διεξαγάγει προκειμένου να απαντήσει στην αίτηση προσβάσεως.

97 Στο εισαγωγικό μέρος της προσβαλλομένης αποφάσεως, ωστόσο, η Επιτροπή δικαιολόγησε κατ' ουσίαν την παράλειψη συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των εν λόγω εγγράφων με την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Η Επιτροπή ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «[γ]ια λόγους αναλογικότητας, δεν θεωρ[ούνταν] αναγκαία ούτε χρήσιμη μία εξέταση των εγγράφων που θα υπερέβαινε το πλαίσιο των προαναφερθεισών κατηγοριών». Η Επιτροπή επικαλέστηκε επίσης την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας στα σημεία 10, 13 και 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 98 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν μπορεί πράγματι να χωρήσει παρέκκλιση από την αρχή της συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των εγγράφων που διαλαμβάνονται σε αίτηση προσβάσεως βασιζόμενη στον κανονισμό 1049/2001 λόγω της αρχής της αναλογικότητας.
- 99 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια του καταλλήλου και του αναγκαίου για την επίτευξη των σκοπών που νομίμως επιδιώκει η οικεία ρύθμιση, εξυπακουμένου ότι, οσάκις υφίσταται επιλογή μεταξύ περισσοτέρων καταλλήλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο καταναγκαστικό και τα προξενούμενα μειονεκτήματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-157/96, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2211, σκέψη 60, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2002, T-211/02, Tideland Signal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3781, σκέψη 39). Η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί επίσης οι παρεκκλίσεις να μην υπερβαίνουν τα όρια των ενεργειών που είναι κατάλληλες και αναγκαίες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1986, 222/84, Johnston, Συλλογή 1986, σ. 1651, σκέψη 38, και απόφαση Hautala κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 69, σκέψη 85).
- 100 Ως εκ τούτου, η άρνηση ενός κοινοτικού οργάνου να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων που αποτελούν αντικείμενο μιας αιτήσεως προσβάσεως συνιστά, κατ' αρχήν, πρόδηλη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Πράγματι, μία συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εν λόγω εγγράφων επιτρέπει στο κοινοτικό όργανο να επιτύχει τον σκοπό που επιδιώκουν οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1 έως 3 του κανονισμού 1049/2001 και οδηγεί στον εντοπισμό των μεμονωμένων εγγράφων που καλύπτονται, εν μέρει ή στο σύνολό τους, από τις εν λόγω εξαιρέσεις. Αποτελεί, επομένως, όσον αφορά το δικαίωμα προσβάσεως του αιτούντος, μέτρο λιγότερο καταναγκαστικό από την απόλυτη άρνηση εξέτασεως.
- 101 Πρέπει, εντούτοις, να ληφθεί υπόψη το ενδεχόμενο να υποβάλει ο αιτών, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, αίτηση προσβάσεως σε προδήλως παράλογα μεγάλο αριθμό εγγράφων, ενδεχομένως για ασήμαντους λόγους, και να επιβάλει έτσι, λόγω της επεξεργασίας της αιτήσεώς του, φόρτο εργασίας που θα μπορούσε να παρακωλύσει ουσιαδώς την εύρυθμη λειτουργία του κοινοτικού οργάνου. Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι, αν υποθεθεί ότι μία αίτηση αφορά πολύ μεγάλο αριθμό

εγγράφων, το δικαίωμα του κοινοτικού οργάνου να αναζητήσει μια «λογική λύση» με τον αιτούντα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, συνεπάγεται τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη, ακόμη και σε πολύ περιορισμένο βαθμό, η ενδεχόμενη ανάγκη συμβιβασμού των συμφερόντων του αιτούντος με αυτά της χρηστής διοικήσεως.

- 102 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα πρέπει να διατηρούν τη δυνατότητα, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων θα συνεπαγόταν για τα ίδια δυσανάλογα επαχθή διοικητική προσπάθεια, να σταθμίζουν, αφενός, το συμφέρον της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα και, αφετέρου, τον φόρτο της απαιτούμενης εργασίας, προκειμένου να διασφαλίζεται έτσι, στις ειδικές αυτές περιπτώσεις, το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως (βλ. κατ' αναλογία, παρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 69, απόφαση Hautala κατά Συμβουλίου, σκέψη 86).
- 103 Εντούτοις, η δυνατότητα αυτή εξακολουθεί να εφαρμόζεται κατ' εξαίρεση.
- 104 Πράγματι, πρώτον, η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων που διαλαμβάνονται σε αίτηση προσβάσεως βασιζόμενη στον κανονισμό 1049/2001 αποτελεί ένα από τα βασικά καθήκοντα ενός κοινοτικού οργάνου προκειμένου να απαντήσει στην εν λόγω αίτηση.
- 105 Δεύτερον, η πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων επέχει θέση νομικής αρχής, ενώ η δυνατότητα αρνήσεως αποτελεί εξαίρεση (βλ., κατ' αναλογία προς την αρχή για την εφαρμογή του κώδικα συμπεριφοράς, απόφαση Kuiper II, σκέψη 55).
- 106 Τρίτον, οι εξαιρέσεις από την αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα πρέπει να ερμηνεύονται περιοριστικώς [βλ., κατ' αναλογία προς τον κώδικα συμπεριφοράς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2001, T-111/00, British American

Tobacco International (Investments) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-2997, σκέψη 40]. Η νομολογία αυτή ενισχύει ακόμη περισσότερο την άποψη ότι οι περιορισμοί στην επιμέλεια που πρέπει να επιδεικνύει κανονικά ένα κοινοτικό όργανο προκειμένου να εξεταστεί το ενδεχόμενο εφαρμογής μιας εξαιρέσεως πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο ιδιαίτερος περιοριστικό, καθόσον τέτοιοι περιορισμοί αυξάνουν, ήδη από την παραλαβή της αιτήσεως, τον κίνδυνο προσβολής του δικαιώματος προσβάσεως.

- 107 Τέταρτον, σε πολλές περιπτώσεις, ενδεχόμενη δυνατότητα της Επιτροπής να μην προβαίνει σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση, παρότι είναι αναγκαία, θα αντέβαινε στην αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των εγγυήσεων που παρέχει η κοινοτική έννομη τάξη στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών και συνδέεται ιδίως με την υποχρέωση του αρμοδίου οργάνου να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία που έχουν σχέση με την εκάστοτε κρινομένη περίπτωση (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992, T-44/90, La Cinq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 86, και της 11ης Ιουλίου 1996, T-528/93, T-542/93, T-543/93 και T-546/93, Métropole télévision κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-649, σκέψη 93).
- 108 Πέμπτον, η συνεκτίμηση του φόρτου εργασίας που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως και του συμφέροντος του αιτούντος δεν επηρεάζει κατ' αρχήν την έκταση του εν λόγω δικαιώματος.
- 109 Πράγματι, όσον αφορά το συμφέρον του αιτούντος, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτησή του και, επομένως, δεν οφείλει να αποδείξει οποιοδήποτε συμφέρον.
- 110 Όσον αφορά τον φόρτο εργασίας που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως, ο κανονισμός 1049/2001 προέβλεψε ρητώς το ενδεχόμενο μία αίτηση αιτήσεως να αφορά πολύ μεγάλο αριθμό εγγράφων, ορίζοντας, με τα άρθρα του 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 2, ότι οι προθεσμίες επεξεργασίας των αρχικών αιτήσεων και των επιβεβαιωτικών ερωτήσεων, αντιστοίχως, μπορούν να παρατείνονται κατ' εξαίρεση, για παράδειγμα, όταν η αίτηση αφορά πολύ ογκώδη έγγραφα ή πολύ μεγάλο αριθμό εγγράφων.

- 111 Έκτον, ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για την εξέταση μιας αιτήσεως εξαρτάται όχι μόνον από τον αριθμό των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων και από τον όγκο τους, αλλά και από τη φύση τους. Κατά συνέπεια, μόνη η ανάγκη της διεξαγωγής συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως μεγάλου αριθμού εγγράφων ουδόλως προδικάζει τον φόρτο εργασίας που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως προσβάσεως, δεδομένου ότι αυτός εξαρτάται και από το βάθος που απαιτεί η εξέταση αυτή.
- 112 Κατά συνέπεια, κατ' εξαίρεση και μόνον όταν ο διοικητικός φόρτος που συνεπάγεται η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων αποβαίνει ιδιαιτέρως μεγάλος, υπερβαίνοντας έτσι τα όρια του ευλόγου, μπορεί να γίνει δεκτική παρέκκλιση από την ως άνω υποχρέωση εξετάσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση *Kuijter II*, σκέψη 57).
- 113 Επιπλέον, στον βαθμό που το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή κοινοτικών οργάνων επέχει θέση νομικής αρχής, το κοινοτικό όργανο που προβάλλει εξαίρεση συνδεόμενη με τον μη εύλογο φόρτο εργασίας που απαιτείται από την επεξεργασία της αιτήσεως έχει το βάρος αποδείξεως του φόρτου αυτού.
- 114 Τέλος, όταν ένα κοινοτικό όργανο αποδείξει τον διοικητικό φόρτο που απαιτεί η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων, υποχρεούται να προσπαθήσει να έρθει σε συνεννόηση με τον αιτούντα, προκειμένου, αφενός, ο αιτών να του γνωστοποιήσει το συμφέρον του από την απόκτηση των εν λόγω εγγράφων ή να προβεί σε σχετικές διευκρινίσεις και, αφετέρου, το ίδιο το όργανο να εξετάσει συγκεκριμένα τις επιλογές που διαθέτει για τη λήψη ενός μέτρου λιγότερου καταναγκαστικού από τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων. Δεδομένου ότι το δικαίωμα προσβάσεως αποτελεί αρχή, το κοινοτικό όργανο υποχρεούται, στο πλαίσιο αυτό, να προκρίνει την επιλογή που, αν και δεν αποτελεί εργασία που υπερβαίνει τα όρια του ευλόγου, είναι, πάντως, η πλέον ευνοϊκή για το δικαίωμα προσβάσεως του αιτούντος.

- 115 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το κοινοτικό όργανο μπορεί να αποστεί εντελώς από τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση μόνον αφού εξετάσει πράγματι όλες τις άλλες διαθέσιμες επιλογές και αφού εξηγήσει λεπτομερώς με την απόφασή του τους λόγους για τους οποίους οι διάφορες αυτές επιλογές συνεπάγονται επίσης δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας.
- 116 Στην προκειμένη περίπτωση, επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή αντιμετώπιζε κατάσταση στην οποία η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων την επιβάρυνε με φόρτο εργασίας που υπερέβαινε τα όρια του ευλόγου, κατά τρόπον ώστε, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του αιτούντος, να εξετάσει άλλες επιλογές για την επεξεργασία της αιτήσεως, προκειμένου να λάβει, ενδεχομένως, μέτρο που να την επιβαρύνει με μικρότερο φόρτο εργασίας.
- 117 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το μη εύλογο του φόρτου εργασίας που συνεπάγεται η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση έγγραφα, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν αναφέρει τον ακριβή αριθμό των εγγράφων που περιέχονται στον φάκελο Lombard club, αλλά μόνον τον αριθμό των σελίδων που αυτός περιέχει. Απλώς και μόνον η αναφορά στον αριθμό των σελίδων δεν αρκεί για να εκτιμηθεί ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για μια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση. Εντούτοις, από τις κατηγορίες που αναφέρει η Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφαση, αφενός, και από τη φύση του εν λόγω φακέλου, αφετέρου, προκύπτει σαφώς ότι ο αριθμός των εγγράφων αυτών είναι πολύ μεγάλος.
- 118 Επιπλέον, η πρόσβαση σε φάκελο με περισσότερες από 47 000 σελίδες, ο οποίος περιλαμβάνει πολυάριθμα έγγραφα όπως αυτά που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες που δημιούργησε η Επιτροπή, αποτελεί εκ των πραγμάτων μια σημαντικής εκτάσεως εργασία.
- 119 Πράγματι, πρώτον, προκύπτει ότι τα έγγραφα του φακέλου Lombard club είναι ταξινομημένα κατά χρονολογική σειρά. Κατά την προφορική διαδικασία, η

Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση της προσφεύγουσας έγγραφα δεν είχαν καταχωριστεί ακόμη στο μητρώο, όπως προβλέπει το άρθρο 11 του κανονισμού 1049/2001, το πεδίο καλύψεως του οποίου πρέπει να διευρυνθεί προοδευτικώς, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2001 για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού.

- 120 Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των κατηγοριών που δημιούργησε η Επιτροπή και της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση της προσφεύγουσας έγγραφα περιέχουν πολυάριθμες πληροφορίες που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συγκεκριμένης εξετάσεως όσον αφορά τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως και, ιδίως, πληροφορίες που μπορούν να αποβούν εις βάρος της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των κατηγορούμενων στον φάκελο Lombard club τραπεζών.
- 121 Τρίτον, αν εξεταστούν οι κυριότερες από τις κατηγορίες που δημιούργησε η Επιτροπή, μπορεί επίσης να γίνει δεκτό ότι ο φάκελος Lombard club αποτελείται από σημαντικό αριθμό εγγράφων που έχουν συνταχθεί από τρίτους. Κατά συνέπεια, ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων που περιέχονται στον φάκελο αυτόν θα μπορούσε να αυξηθεί περαιτέρω λόγω της ενδεχόμενης ανάγκης διαβουλεύσεως με τους εν λόγω τρίτους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001.
- 122 Στην υπό κρίση υπόθεση, επομένως, υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των εγγράφων του φακέλου Lombard club θα μπορούσε να συνεπάγεται σημαντικό φόρτο εργασίας. Εντούτοις, καίτοι δεν είναι αναγκαίο να κριθεί οριστικώς το αν οι ενδείξεις αυτές αποδεικνύουν επαρκώς από νομικής απόψεως ότι η απαιτούμενη εργασία υπερέβαινε τα όρια αυτού που θα μπορούσε κάποιος να απαιτήσει ευλόγως από την Επιτροπή, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η προσβαλλομένη απόφαση, η οποία αρνείται πλήρως οποιαδήποτε πρόσβαση στην προσφεύγουσα, θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, νόμιμη μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή θα είχε προηγουμένως εξηγήσει κατά τρόπο συγκεκριμένο τους λόγους για τους οποίους οι εναλλακτικές λύσεις μιας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως καθενός από τα εν λόγω έγγραφα θα συνεπάγονταν επίσης φόρτο εργασίας που θα υπερέβαινε τα όρια του ευλόγου.

- 123 Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την Επιτροπή, στις 14 Ιουνίου 2002, ότι η αίτησή της αποσκοπούσε στην εξασφάλιση ορισμένων αποδεικτικών μέσων για τους δικαστικούς αγώνες που διεξήγε κατά της BAWAG ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων.
- 124 Επίσης, προέκυψε ότι στις 24 Ιουλίου 2002, κατά τη διάρκεια συναντήσεως με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι εκπρόσωποι της VKI πρότειναν να δεσμευθεί εγγράφως η προσφεύγουσα ότι θα χρησιμοποιήσει τις αποκτηθείσες πληροφορίες αποκλειστικώς προς στήριξη των συμφερόντων των καταναλωτών.
- 125 Επιπλέον, στην επιβεβαιωτική της αίτηση της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι το ενδιαφέρον της δεν επικεντρωνόταν στα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής, γεγονός που οδήγησε την τελευταία στο να αποκλείσει τα εν λόγω έγγραφα από το πεδίο της αναλύσεώς της στην προσβαλλομένη απόφαση.
- 126 Παρά τα ως άνω στοιχεία, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξαντλητικό τις διάφορες επιλογές που είχε στη διάθεσή της προκειμένου να λάβει μέτρα που δεν θα της επέβαλλαν φόρτο εργασίας πέραν των ορίων του ευλόγου, αλλά θα αύξαναν πάντως τις πιθανότητες να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα, τουλάχιστον ως προς μέρος της αιτήσεώς της, πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.
- 127 Έτσι, με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή υποστήριξε «επικουρικώς» ότι η δημοσίευση της αποφάσεως Lombard club αρκούσε για τη «διασφάλιση» των συμφερόντων της προσφεύγουσας.

128 Επιπλέον, στο σημείο 24 της προσβαλλομένης απόφασης, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο Lombard club με την εξής διατύπωση:

«Προκειμένου να αξιολογήσουμε την αίτησή σας, προέβημεν σε κατηγοριοποίηση του συνόλου των εγγράφων του φακέλου, καθώς και σε υποκατηγοριοποίηση μέρους αυτών. Η εναλλακτική λύση θα συνίστατο στην εξέταση κάθε εγγράφου χωριστά, ενδεχομένως κατόπιν διαβουλεύσεως με τρίτους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο φάκελος περιλαμβάνει περισσότερες από 47 000 σελίδες, χωρίς τα εσωτερικά έγγραφα. Δεδομένου ότι από την εξέταση ανά κατηγορία προκύπτει ότι τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο —εκτός από ορισμένα ήδη δημοσιευμένα έγγραφα— υπόκεινται σε μεγάλο βαθμό στις προβλεπόμενες από τον κανονισμό εξαιρέσεις, η επιμέρους εξέταση κάθε εγγράφου χωριστά θα συνεπαγόταν για την Επιτροπή άσκοπο και δυσανάλογο μεγάλο φόρτο εργασίας, καθόσον μάλιστα τα λοιπά μέρη των εγγράφων ή ορισμένων από αυτά που θα μπορούσαν ενδεχομένως να δημοσιοποιηθούν κατά πάσα πιθανότητα δεν θα εξυπηρετούσαν ούτε τα συμφέροντα της VKI για την απόδειξη της παράνομης συμπεριφοράς των εν λόγω τραπεζών στο πλαίσιο των δικαστικών αγώνων ούτε άλλο δημόσιο συμφέρον.»

129 Επομένως, προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη το συμφέρον της προσφεύγουσας όλως επικουρικώς για να συγκρίνει τα πιθανά αποτελέσματα των δύο πρακτικών, ήτοι μιας εξατομικευμένης εξετάσεως των εγγράφων που περιέχονται στον φάκελο Lombard club, αφενός, και μιας εξετάσεως περιοριζόμενης στις κατηγορίες στις οποίες έχουν χωριστεί τα έγγραφα αυτά αναλόγως της φύσεώς τους, αφετέρου.

130 Αντιθέτως, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή αξιολόγησε κατά τρόπο συγκεκριμένο, ακριβή και λεπτομερή, αφενός, τις λοιπές διαθέσιμες επιλογές για να περιορίσει τον φόρτο εργασίας της και, αφετέρου, τους λόγους που την οδήγησαν να αποστεί από κάθε εξέταση αντί να λάβει, ενδεχομένως ένα λιγότερο περιοριστικό του δικαιώματος προσβάσεως της προσφεύγουσας μέτρο. Ειδικότερα, από την προσβαλλομένη απόφαση και όσον αφορά τον εντοπισμό των εγγράφων που περιέχονται σε ένα φάκελο ταξινομημένα κατά χρονολογική σειρά, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή μελέτησε συγκεκριμένα την επιλογή να ζητήσει από τις καθ' ων τράπεζες στην υπόθεση του φακέλου Lombard

club να της κοινοποιήσουν τα στοιχεία των εγγράφων που οι ίδιες διαβίβασαν, επιλογή η οποία θα της επέτρεπε ενδεχομένως να εντοπίσει ευκολότερα κάποια από αυτά στον φάκελό της. Επιπλέον, καίτοι η Επιτροπή ανέφερε με το υπόμνημα αντικρούσεως ότι η κατάρτιση πίνακα περιεχομένων θα συνιστούσε δυσανάλογα επαχθή εργασία, η εξέταση της επιλογής αυτής δεν αναφέρθηκε καθόλου στην προσβαλλομένη απόφαση και δεν μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι αποτέλεσε αντικείμενο συγκεκριμένης εξετάσεως. Τέλος, από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτει ούτε ότι η Επιτροπή αξιολόγησε τον φόρτο εργασίας από τον εντοπισμό και στη συνέχεια από την εξατομικευμένη και συγκεκριμένη εξέταση των εγγράφων εκείνων που θα ήταν τα πλέον πρόσφορα για την άμηση και ενδεχομένως μερική, κατ' αρχάς, ικανοποίηση των συμφερόντων της προσφεύγουσας.

- 131 Κατά συνέπεια, η καθολική και αδικαιολόγητη άρνηση της Επιτροπής να επιτρέψει την πρόσβαση της προσφεύγουσας πάσχει νομικό σφάλμα. Επομένως, ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνουν δεκτοί. Ως εκ τούτου, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων που προέβαλε η προσφεύγουσα.

Επί της αιτήσεως προσκόμισεως εγγράφων

- 132 Στον κοινοτικό δικαστή απόκειται να αποφασίζει αν είναι αναγκαία η προσκόμιση εγγράφου, με γνώμονα τις περιστάσεις της διαφοράς, σύμφωνα με τις ισχύουσες όσον αφορά τα μέσα αποδείξεως διατάξεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2003, C-196/99 P, Aristrain κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-11049, σκέψη 67).
- 133 Επειδή πρέπει να γίνουν δεκτοί ο πρώτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα εν λόγω έγγραφα, δεν χρειάζεται, στην προκειμένη περίπτωση, να διαταχθεί η προσκόμιση εγγράφων που ζητήθηκε.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 134 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της VKI, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.
- 135 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι παρεμβαίνουσες θα φέρουν εικάστη τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση D (2002) 330472 σχετικά με αίτηση προσβάσεως στον διοικητικό φάκελο της υποθέσεως COMP/36.571/D-1, Αυστριακές τράπεζες — «Lombard club».

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

3) Οι παρεμβαίνουσες φέρουν εκάστη τα δικαστικά της έξοδα.

Vesterdorf

Jaeger

Mengozzi

Martins Ribeiro

Labucka

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf